

Posudek na diplomovou práci Magdalény Žárské

Název práce: „Genderové aspekty českého skautingu. Proč holky chodí do skauta?“

Posudek zpracovala: Doc. PhDr. Blanka Knotková-Čapková, Ph.D. (vedoucí práce)

V Praze, 2. 9. 2012

Magdaléna Žárská nyní předkládá opravenou verzi své diplomové práce, věnované tématu českého skautingu a problematice, jak současná skautská výchova působí na reprodukování či narušování genderových stereotypů. Diplomová práce si vytkla za cíl jako hlavní otázku, zda k narušování těchto stereotypů a k větší svobodě ve volbě vlastní genderové identity přispívají lépe oddíly koedukované, nebo nekoedukované. Autorčina hypotéza zněla ve prospěch oddílů nekoedukovaných. Přidružené otázky se týkaly i motivací chlapců a dívek ke vstupu do skauta a činností v něm, s důrazem na motivaci dívek, jak napovídá i název práce. Metodou práce byly polostrukturované rozhovory, které autorka vedla s chlapci a dívkami tří vybraných oddílů (nekoedukovaným dívčím, nekoedukovaným chlapeckým a koedukovaným).

V tomto posudku se zaměřím na otázku, nakolik došlo v nové verzi práci k posunům oproti verzi první, která nebyla obhájena. Obecně mohu říci, že zde pozitivní posun nastal, a to výrazný. První kapitola, věnovaná kontextu vzniku skautingu ve světě a zejména v českém prostředí, byla smysluplně zestručněna a omezila se na relevantní fakta (i když v první verzi právě tato kapitola nebyla problematickou částí). Velmi pozitivní vývoj prodělaly kapitoly týkající se teorie a metodologie. Zejména v kapitole o metodologii zapracovala autorka prakticky všechny zásadní výtky, které byly při obhajobě první verze vzneseny. Výrazně prohloubila reflexi vlastní lokace a etický rozměr výzkumu. Teoretickou kapitolu rozšířila o další vhodné zdroje a o poznání lépe se jí podařilo jednotlivé koncepty provázat, i když zde má text ještě rezervy – je stále místy poněkud roztržštěný a ne zcela koherentní. Velmi kladně však hodnotím, že se autorce podařilo daleko zdařileji než v první verzi propojovat teorii s vlastní analýzou. Je sice třeba uvést výhradu, že zde autorka odkazuje především na koncepty, které podporují její hypotézu o výhodách nekoedukovaných oddílů, ale není tomu tak zcela, jak ukazuje např. následující úryvek (str. 77): „Pohlavně segregované vzdělávání může být použito k emancipaci, stejně jako k utlačování. Jako metoda nezaručuje výsledek. Záměry, chápání lidí a jejich genderu, pedagogické postoje a praktiky jsou rozhodující. Totéž platí pro koedukaci (Darnow, Hubbards 2002:7).“

Vlastní analýza v empirické části také doznala značný kvalitativní posun, i když její poměrná krátkost v porovnaní s celkovým rozsahem práce je stále značným negativem. Autorka rozšířila a argumentačně lépe podložila interpretační části, i když se stále zcela neoprostila od jistého lpění na své původní hypotéze. Prověrování této hypotézy na empirickém materiálu považuji zřejmě za nejslabší článek i této nové verze.

Celkové hodnocení: Hodnotím-li novou verzi práce z pozice školitelky a ve srovnání s verzí předchozí, pohybuje se mezi velmi dobře a dobře. Metodologickou část bych hodnotila mezi výborně a velmi dobře, teoretickou část horší velmi dobře, empirickou část dobře. Přikláním se tedy celkově k **horší velmi dobré**.

